

Trekpaardenfokkerij

Interview met jurylid Monique Beullens

Als dochter van de gerenommeerde fokker Frans Beullens uit Ranst, heeft Monique de liefde voor het trekpaard met de paplepel meegereggen. Beroepsmatig is zij professor aan de faculteit geneeskunde van de KUL en sinds enkele jaren gewaardeerd officieel jurylid bij Het Belgisch Trekpaard. In die functie hadden we met haar een gesprek over het wel en wee in de trekpaardenfokkerij en vooral ook over de toekomst van het trekpaard.

Het beenwerk van het trekpaard is een probleem. Zie je verbetering?

Het beenwerk van ons trekpaard is inderdaad een aandachtspunt en is in grote mate het gevolg van het selecteren op zwaarder beenwerk in het verleden. Dit betekent ook dat men dit niet in enkele jaren kan uitzuiveren. Bovendien is het duidelijk dat het genetisch een heel complex verhaal is, wat het ook naar voorspelling toe erg moeilijk maakt. Toch denk ik te mogen zeggen dat door de verscherpte aandacht van de laatste jaren er verbetering is en dat de fokkers er – terecht – meer aandacht voor hebben.

Zal deze coronacrisis invloed hebben op de fokkerij?

De coronacrisis is een crisis die zich zal laten voelen in alle sectoren en dus ook in onze paardenwereld. Wellicht zullen er nog een hele periode geen jaarmarkten en wedstrijden kunnen doorgaan en de vraag is of het in het najaar al mogelijk zal zijn. Ook de paardenhandel zal hier sterk onder lijden en export zal dit jaar misschien niet mogelijk zijn. Alle fokkers, wat hun beroep ook is, zullen (financiële) gevolgen ondervinden van de crisis, wat hopelijk niet zal leiden tot het stopzetten van hun fokkerij.

Wat is volgens jou het belangrijkste bij de beoordeling op de prijskampen?

Bij de beoordeling van een paard moet men de rasstandaard voor ogen houden en op die manier het paard in zijn geheel bekijken en tot een objectieve beoordeling komen. Persoonlijk hecht ik bij het beoorde-

Jurylid Monique Beullens in het midden tussen haar vader Frans Beullens en haar dochter Eva De Smidt. Foto: AM

len misschien iets meer belang aan de bewegingen dan aan het type, wat uiteraard niet betekent dat dit niet meetelt, maar kleine foutjes qua type wegen voor mij minder zwaar door dan bewegingsfouten. Het finale, onderbouwde oordeel moet voortvloeien uit een constructieve discussie tussen de verschillende juryleden.

Als je zou gevraagd worden om voorzitter te worden van KMBT, zou je dat overwegen?

Ik koester niet de ambitie om die taak

op te nemen. Het lijkt me momenteel een vrij ondankbare taak die veel tijd en energie kost. De zodanig verzuurde mentaliteit en houding binnen het bestuur heeft een grote ommekeer nodig om van het stamboek terug een gezonde vereniging te maken.

Hoe zie je de toekomst van het trekpaard?

Het is duidelijk dat de glorietijd van het trekpaard achter ons ligt. De fokkerij gaat jaar na jaar achteruit door de oudere generatie fokkers die uitvalt, het blokstaartverbod, de handel in België

die niet echt bloeit ... We mogen op dit moment nog altijd heel trots zijn op de trekpaardenstapel die we in België hebben en ik hoop dat we ons Belgisch trekpaard in stand kunnen houden zonder dat het een dierenuniversum wordt. Daarom hoop ik dat enthousiaste jongeren zullen gemotiveerd blijven voor het fokken van dit levend erfgoed. Ik denk dat hier een belangrijke rol weggelegd is voor het stamboek om hen actief te betrekken bij het toekomstgerichte beleid van de vereniging.

Bernard Lenaerts

Filip De Schutter met zijn Ardenners

Filip De Schutter uit Pulderbos met zijn Ardenner Trekpaarden: (vlnr) Lies, veulen Les en Lot.

“Filip De Schutter, dat is die met zijn pony's”, zeggen ze bij het Aangespannen Trekpaard, maar ze beseffen niet dat hij rijdt met twee sterke

Ardenner trekpaarden: Lies en Lot van de Venhoeve. Twintig jaar geleden kreeg Filip (°1960) van zijn kameraden, broers en zusters in een

zotte bui een Ardenner trekpaard als cadeau. Zomaar, afgesproken tijdens een gezellig feest. En hij is er nog dankbaar om, want sindsdien beleeft hij veel vreugde aan zijn Lies en Lot. Zo doet hij mee aan ploegdagen, culteren, stoeten, driedaagse, dagtochten, rijden onder het zadel, in de koets, zelfs voetballen met paarden ... Kortom, na de coronatijd hoopt hij er weer elke week met zijn paarden op uit te trekken. Ondertussen kijkt hij uit naar zijn pensioen om nog meer tijd vrij te hebben voor zijn paarden. En wat de Ardenners betreft: Filip is bijzonder positief. Het zijn trekpaarden met zuiver beenwerk, sterke hoeven, gewillig, gemakkelijk en met een sterk karakter. En ze werken graag. Verder runt hij in Pulderbos een landbouwbedrijf met melkvee. Over zijn nieuw veulen is hij duidelijk: “Dat gaat hier nooit van den hof.”

Bernard Lenaerts